

Nhớ lại buổi đầu đi học

Hàng năm, cứ vào cuối thu, lá ngoài đường rụng nhiều, lòng tôi lại nao nức những kỉ niệm mơn man của buổi tựu trường. Tôi quên thế nào được những cảm giác trong sáng ấy nảy nở trong lòng tôi như mấy cánh hoa tươi mỉm cười giữa bầu trời quang đãng.

Buổi mai hôm ấy, một buổi mai đầy sương thu và gió lạnh, mẹ tôi âu yếm nắm tay tôi dẫn đi trên con đường làng dài và hẹp. Con đường này tôi đã quen đi lại lăm lần, nhưng lần này tự nhiên thấy lạ. Cảnh vật xung quanh tôi đang có sự thay đổi lớn : hôm nay tôi đi học.

Cũng như tôi, mấy học trò mới bỡ ngỡ đứng nép bên người thân, chỉ dám đi từng bước nhẹ. Họ như

con chim nhìn quãng trời rộng muốn bay, nhưng còn ngập ngừng e sợ. Họ thèm vung và ước ao thầm được như những người học trò cũ, biết lớp, biết thầy để khỏi phải rụt rè trong cảnh lạ.

Theo THANH TỊNH

- **Nao nức** : hăm hở, phấn khởi.
- **Mơn man** : nhẹ nhàng, dễ chịu.
- **Quang đãng** : sáng sủa và thoáng rộng.
- **Bỡ ngỡ** : ngơ ngác, lúng túng vì chưa quen thuộc.
- **Ngập ngừng** : vừa muốn làm lại vừa e ngại, chưa biết làm thế nào.

1. Điều gì gợi tác giả nhớ những kỉ niệm của buổi tựu trường ?
2. Trong ngày tựu trường đầu tiên, vì sao tác giả thấy cảnh vật xung quanh có sự thay đổi lớn ?
3. Tìm những hình ảnh nói lên sự bỡ ngỡ, rụt rè của đám học trò mới tựu trường.
4. Học thuộc lòng một đoạn văn em thích.